

Hebreeën 10

1 Want daar de wet slechts een schaduw heeft der toekomstige goederen, niet de gestalte der dingen zelf, is zij nimmer in staat ieder jaar met dezelfde offeranden, die onafgebroken gebracht worden, degenen, die toetreden, te volmaken.

De wet is slechts een schaduw; de werkelijkheid is de gestalte zelf: Christus en zijn dienst in de ware tabernakel. De kringloop van offeranden kon hen, die toetraden, niet volmaken.

2 Immers, zou anders het offeren daarvan niet opgehouden zijn, doordat degenen, die de dienst verrichten, na eenmaal gereinigd te zijn, generlei besef van zonden meer hadden?

Onder de genade, in het nieuwe verbond, is het mogelijk om te leven zoals Paulus schrijft in 2 Cor. 1:12 waar staat:

Want dit is onze roem, het getuigenis van ons geweten, dat wij in heiligheid en reinheid Gods, niet in vleeselijke wijsheid, maar in de genade Gods, in de wereld verkeerd hebben.

Hij was door het offer van Christus gereinigd en had "generlei besef van zonden" meer maar diende God met een rein geweten.

3 Doch door die offeranden werden ieder jaar de zonden in gedachtenis gebracht;

4 Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren of bokken zonden zou wegnemen.

Deze kringloop van offers was een schaduw van het ware offer van Christus. Alleen zijn bloed kan zonden wegnemen.

5 Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid.

Hier horen wij de Zoon tot de Vader spreken met dat, wat geschreven staat in Psalm 40:7-9.

Jezus hele leven was een offer. Hij heeft Zichzelf door de eeuwige Geest als een smetteloos offer aan God heeft gebracht. (Hb. 9:14).

En met beroep op Gods barmhartigheden worden ook wij in Romeinen 12:1 opgeroepen, om onze lichamen te stellen tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer. Ja, dat is onze redelijke erediens.

Jezus kwam immers niet om gediend te worden maar om te dienen, en dat zal ook de gezindheid zijn van zijn discipelen (Mt. 20:28).

6 In brandoffers en zondoffers hebt Gij geen welbehagen gehad. 7 Toen zei Ik: zie, hier ben Ik (in de boekrol staat van Mij geschreven) om uw wil, o God, te doen.

Het is de boekrol die Jezus daartoe opriep en het is diezelfde boekrol, die ons

daartoe oproept. Dus ook over ons is in de boekrol geschreven om zijn wil te doen en dat met vreugde, zoals in Psalm 40:9 staat: "ik heb lust om uw wil te doen, mijn God, uw wet is in mijn binnenste."

8 In de aanhef zegt Hij: Slachtoffers en offergaven, brandoffers en zondoffers, hebt Gij niet gewild, noch daarin een welbehagen gehad, hoewel zij naar de wet gebracht worden.

9 Doch daarna heeft Hij gezegd: Zie, hier ben Ik om uw wil te doen. Hij heft het eerste op, om het tweede te laten gelden.

Duidelijk wordt hier gemaakt aan de Joodse christenen en ons, dat de oud testamentische offers met de komst van de Here Jezus worden opgeheven.

Hij heft het eerste op (de O.T. offers), om het tweede (de Zoon stelt Zichzelf als offer) te laten gelden.

10 Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus.

En zó is het: door dit offer van Jezus, eens en voor altijd verricht, heeft Jezus ons eens en voor altijd geheiligd, dat wil zeggen: apart gezet om met vreugde zijn wil te doen.

11 Voorts staat elke priester dagelijks in zijn dienst om telkens dezelfde offers te brengen, die nimmer de zonden kunnen wegnemen.

12 Deze echter is, na één offer voor de zonden te hebben gebracht, voor altijd gezeten aan de rechterhand van God,

Door de komst en het offer van Jezus werd het leven van de christen-Jood totaal anders.

Hij moest de overstap maken van het oude naar het nieuwe verbond en loskomen van de inzichten, die hij als Jood van huis had meegekregen.

Zijn oog en ook ons oog mag nu gericht zijn op de hemelse hogepriester, die voor altijd gezeten is aan de rechterhand Gods om daar voor ons te pleiten.

13 Voorts afwachtende, totdat zijn vijanden gemaakt worden tot een voetbank voor zijn voeten.

Hoewel wij verlost zijn uit de macht der duisternis zien we nog niet, dat in deze wereld de satan gebonden is.

14 Want door een offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden.

In de Leidse vertaling is vers 14 aldus vertaald:

Want hij heeft met dat ene offer voor altijd hen, die geheiligd worden, tot volkomenheid gevoerd.

Door dat ene offer is Hij er de oorzaak van dat wij geheiligd worden en door dat ene offer wil Hij ons tot de volmaaktheid naar het geweten voeren, zoals op meerdere plaatsen in de Hebreeënbrief staat.

15 En ook de Heilige Geest geeft ons daarvan getuigenis.

De heilige Geest is aan het woord en kondigt het nieuwe verbond aan met de woorden, die genoemd worden in Jeremia 31:33-34

16 Want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond, waarmede Ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun harte leggen, en die ook in hun verstand schrijven.

Niet meer Gods woorden als wetten op steen, maar zijn woorden, gelegd in ons hart en geschreven in ons verstand, zoals men tekstbestanden kan vastleggen op een harde schijf van een computer.

En blijven wij in Zijn woord – of blijft Zijn woord in ons – dan maakt dat woord wat de waarheid is - ons vrij (Joh. 8:31).

17 En hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken.

Ook dat is de rijkdom van het nieuwe verbond: Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden (Col. 1:13/14).

Wanneer wij oprecht om vergeving hebben gevraagd, gedenkt Hij onze zonden en ongerechtigheden niet meer.

18 Waar dan voor deze dingen vergeving bestaat, is er geen zondoffer meer nodig.

Weer aan de christen-Joden: Er zijn geen zondoffers meer nodig voor vergeving.

19 Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus.

Wij hebben niet alleen vrijmoedigheid, maar volle vrijmoedigheid om de weg te betreden die in het heiligdom uitkomt.

Die volle vrijmoedigheid is gebaseerd op het bloed van Jezus, zijn volmaakte offer.

Echter, in de grondtekst staat niet: door het bloed, maar in het bloed van Jezus. Dat is iets waar een diepere betekenis in ligt.

Het bloed van Jezus spreekt van vergeving en Stefanus was in het bloed van Jezus toen Hij uitriep: Heere, reken hun deze zonde niet toe (Hand. 7:60).

Stefanus had niet alleen vergeving voor zijn eigen zonden, maar hij rekende ook de zonden, die anderen hem aandeden, niet toe, net als Jezus dat deed.

Doen wij dat ook, dan bewandelen wij de nieuwe en levende weg die Jezus heeft ingewijd zoals het volgende vers zegt.

20 Langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees.

Hier wordt gesproken van een weg. Tussen Antwerpen en Brussel ligt een weg en men kan niet van Antwerpen in Brussel komen, zonder over die weg te gaan.

Er staat ook dat Jezus die weg heeft ingewijd en dat kan niets anders betekenen dat Hij daarop een Voorloper was en dat zijn discipelen die weg nu ook kunnen gaan, die Hij immers heeft ingewijd.

Ook staat er, dat die weg nieuw is. Jezus kwam met het nieuwe, hetgeen wij lezen in de zgn. bergrede.

Doe eerst de balk weg uit uw oog, dan zult gij scherp kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen." Mt. 7:5.

Een balk kan zijn een balk van ergernis om het gedrag van de ander.

De weg is ook een levende weg. Jezus zei in Mt. 7:14: Smal is de weg, die ten leven leidt. Het leven is: deel krijgen aan de deugden, de vrucht van de Geest.

Hem volgen op deze smalle weg ten leven, noemde Jezus in Lucas 9:23 met de woorden:

Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij.

21 En wij een grote priester over het huis Gods hebben.

Er is iets wat wij – als huis Gods - hebben. Wat hebben wij dan? Een grote priester, die ons volkomen gelukkig kan maken, daar Hij altijd leeft om voor ons te pleiten.

22 Laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart, dat door bespre-

ging gezuiverd is van besef van kwaad, en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water.

Een waarachtig hart is een oprecht hart. In volle zekerheid des geloofs: met een volledig vertrouwen. Dus in oprechtheid en vertrouwen toetreden.

Gezuiverd van besef van kwaad: de Staten Vertaling zegt: onze harten gereinigd zijnde van een kwaad geweten. Dus toetreden in oprechtheid, en met vertrouwen en met een goed geweten.

Een lichaam, dat gewassen is met zuiver water: De priesters van het oude verbond moesten een reiniging met water ondergaan, voordat zij de dienst konden verrichten.

Het zuivere water is een beeld van Gods woord. Door de reiniging van het waterbad met het woord zullen wij ook ons lichaam Hem toewijden.

23 Laten wij de belijdenis van hetgeen wij hopen onwankelbaar vasthouden, want Hij, die beloofd heeft, is getrouw.

Onze belijdenis is niet gebaseerd op eigen kracht, maar op de genade die onze grote hogepriester geeft aan degenen, die geloven en hun hoop belijden.

Er staat "onwankelbaar vasthouden". Dat geeft weer, dat wij onze belijdenis, de belijdenis van hetgeen wij hopen, kunnen opgeven, omdat het niet zo gaat als we graag zouden willen.

Daarom is het van belang dat wij onze hoop belijden in onze eigen bijeenkomsten.

En wat zullen wij nog meer doen op onze eigen bijeenkomsten? Dat staat in het volgende vers:

24 En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.

Vuur moet soms aangeblazen worden. Wanneer wij bemerken dat iemand gaat wankelen, moeten wij hem niet veroordelen, maar zijn geloof en zijn hoop proberen aan te blazen, zodat het weer opvlamt.

En dat gaan we weer met vreugde en dankbaarheid naar huis om God te dienen met onze woorden en werken. (Col. 3:17).

25 Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen.

Er kan een reden zijn voor verzuim maar dat moet geen "gewoonte" worden. De samenkomst wordt gezien als een plaats waar "we elkander aansporen" en wel des te meer naarmate de dag van Jezus wederkomst naderbij komt.

26 Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkenning der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over.

27 Maar een vreselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur, dat de wederspanningen zal verteren.

Wij kunnen niet drijven op een goed begin, maar het is van belang dat wij dezelfde ijver blijven betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het einde toe, anders verkrijgen wij de beloften niet.

Wij worden er op gewezen, hoe ernstig het is te zondigen, nadat wij de waarheid hebben leren kennen. In 2 Petrus 2:20-22 staan soortgelijke ernstige woorden:

"Want indien zij, aan de beoedelingen der wereld ontvloden door de erkenning van de Here en Heiland Jezus Christus, toch weer erin verstrikt raken en erdoor overmeesterd worden, dan is hun laatste toestand erger dan de eerste.

Het zou immers beter voor hen geweest zijn, geen kennis verkregen te hebben van de weg der gerechtigheid, dan met die kennis zich af te keren van het heilige gebod dat hun overgeleverd is.

Hun is overkomen, wat een waar spreekwoord zegt: Een hond, die teruggekeerd is naar zijn uitbraaksel, of: een gewassen zeg naar de modderpoel."

28 Indien iemand de wet van Mozes ter zijde heeft gesteld, wordt hij zonder mededogen gedood op het getuigenis van twee of drie personen.

Een voorbeeld hiervan staat in Deut. 17:2/6.

29 Hoeveel zwaarder straf, meent gij, zal hij verdienen, die de Zoon van God met voeten heeft getreden, het bloed des

verbonds, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht en de Geest der genade gesmaad heeft?

Iemand die opzettelijk zondigt, veracht het bloed van Christus dat hem vrij had gekocht en afgezonderd had van de boze.

Hij smaadt daarmee ook de Geest der genade, die bij machte was hem voor iedere zonde te bewaren.

Deze Geest had hem ook willen onderwijzen in zijn geweten aangaande goed en kwaad, maar zo iemand schuift deze genade opzettelijk ter zijde.

30 Want wij weten, wie gezegd heeft: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden! En wederom: De Here zal zijn volk oordelen.

Er is wel degelijk een verschil tussen hen, die de Heer oprecht volgen en misschien door verleiding of pressie in zonde vallen, waarvoor dan vergeving is, en tussen hen die willens en wetens zondigen.

Die het kwaad opzoeken en die geen berouw erover hebben. "De Here zal zijn volk oordelen" en dat is ook schiften.

31 Vreselijk is het, te vallen in de handen van de levende God!

Van Ananias en Saffira kan men zeggen, dat zij samen opzettelijk zondigden. Petrus zei, dat zij de heilige Geest bedrogen hadden (Hd. 5:1-11).

Bij het horen van deze woorden viel Ananias neer en blies de adem uit. En

ook over Saffira staat: "En zij viel terstond neder voor zijn voeten en blies de adem uit."

32 Herinnert u de dagen van weleer, toen gij, na verlicht te zijn, zo menigmaal lijden doorworsteld hebt,

33 Hetzij zelf een schouwspel van smaad en verdrukking, hetzij deelnemende aan het lot van hen, die in zulk een toestand verkeerden.

De schrijver herinnert hen aan vroegere tijden; ze waren verlicht geworden door de woorden van Jezus die sprak:

Zalig zijt gij, wanneer u de mensen haten en wanneer zij u uitstoten, en smaden en uw naam als slecht verwerpen ter wille van de Zoon des mensen.

Verblijdt u te dien dage en springt op van vreugde, want, zie, uw loon is groot in de hemel." (Luc. 6:22/23).

Door zulke bemoedigende woorden van Jezus worden wij verlicht en die helpen ook ons door het lijden heen te komen.

Zo sprak ook Petrus in 1 Petr. 2:19/20:

Want dit is genade, indien iemand, omdat hij met God rekening houdt, leed verdraagt, dat hij ten onrechte lijdt ... maar als gij goed doet en dan lijden moet verduren, dát is genade bij God.

Gesterkt door zulke woorden van genade hoeft men niet tegen het lijden op te zien.

De Heer is met ons, en zijn woord is dan in ons en zijn Geest is in ons.

34 Want gij hebt met de gevangenen mede geleden en de roof van uw bezit blijmoedig aanvaard, want gij wist, dat gijzelf een beter en blijvend bezit hebt.

Wat een tijd was dat! Ze hadden de roof van hun bezit niet slechts aanvaard maar blijmoedig aanvaard. Ze verzamelden zich schatten in de hemel.

35 Geeft dan uw vrijmoedigheid niet prijs, die een ruime vergelding heeft te wachten.

Ze worden aangevuurd om deze instelling: het lijden blijmoedig om Zijnen wil te aanvaarden, niet prijs te geven.

36 Want gij hebt volharding nodig, om, de wil van Gods doende, te verkrijgen hetgeen beloofd is.

Ons wordt in 2 Petrus hoofdstuk 1 de goddelijke natuur beloofd. Dan worden de deugden van Christus onze natuur: zijn liefde, zijn zachtmoedigheid, zijn geduld enz.

De beloften verkrijgen wij door de wil van God te doen: dat is leven als een rechtvaardige, door de kracht van de heilige Geest.

37 Want nog een korte, korte tijd, en Hij, die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten.

Jezus komt! Straks zal Hij er zijn en niet op Zich laten wachten! Daarvoor wordt

een schriftwoord aangehaald uit Habakuk 2:3/4 waar o.a. staat: "want komen zal het gewis, uitblijven zal het niet maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven." En daar begint vers 38 mee.

38 En mijn rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als hij nalatig wordt, dan heeft mijn ziel in hem geen welbehagen.

Dat is het gevaar waar deze christen-Joden zich in bevonden: traag en nalatig worden. Wie nalatig wordt, laat het er bij zitten en geeft de moed op. Dan – zegt de Heer – heeft mijn ziel in hem geen welbehagen.

39 Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verdere leidt, doch met geloof, dat de ziel behoudt.

Doch wij – de schrijver en de lezers van deze brief – hebben niets van doen met nalatigheid, maar met geloof, dat de ziel behoudt.

Wij willen niets van doen hebben met traagheid en nalatigheid. Het geloof behoudt de ziel!

En dan gaat de schrijver de geloofsgetuigen voor hun ogen schilderen in het volgende hoofdstuk.

